

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

یادداشت:

همکار گرامی ما آقای "سعیدی" نویسنده مقاله آتی، به دنبال مطالعه سؤالیهای جناب "نذیری" زیر عنوان "سه سوال اعتقادی" که به تاریخ ۱۳ می ۲۰۱۲ در همین جا به نشر رسید، ضمن آن که از آقای "نذیری" ب هنسبت توجه شان به مسایل مطروحه در پورتال که سؤالاتی را باعث گردیده، ابراز امتنان نموده اند، با صمیمیت و تواضع خاصی نیز بیان داشته اند که پاسخگویی به آن سؤالات به خصوص از دید یک فزیکدان، در حیطه تحقیقات آنها نمی گنجد، مگر از منظر اسلام توجه جناب شان را به این مقاله بار دیگر جلب می نماید.

اداره پورتال AA-AA

تتبع و نگارش: داکتر امین الدین « سعیدی- سعیدی افغانی »

۱۱ سپتمبر ۲۰۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

انسان اشرف مخلوقات الهی

«ولقد کرمانا بنی آدم»

چرا انسان اشرف مخلوقات الهی در روی زمین است ؟ جواب دادن به این سؤال چندان کاری مشکل نیست. به خاطر آنکه انسان هم از لحاظ معنوی بر سایر موجودات مانند: جمادات، نباتات و حیوانات و هم از لحاظ نیروی جسمانی در بسیاری از موارد نسبت به جانداران قویتر و نیرومند تر به نظر می رسد. بنابر همین صفات است که پروردگار ما می فرماید: « ولقد کرّمنا بنی آدم و حملنا هم فی البر والبحر ورزقنا هم من الطیبات وفضلناهم علی کثیر ممن خلقنا تفضیلا » (ما بنی آدم را گرامی داشتیم و آن ها را در خشکه و بحر حمل کردیم و از انواع روزی های پاکیزه به آنان روزی دادیم ، و بر بسیاری از خلق خود برتری بخشیدیم).

دریکی از احادیث آمده است :

« پروردگار ما مخلوقات جهان را بر سه قسم آفریده است : فرشتگان ، حیوانات و انسان ؛ فرشتگان عقل دارند، بدون شهوت و غضب. حیوانات مجموعه ای از شهوت و غضب اند و فاقد عقل اند. اما انسان مجموعه ای است از هردو یعنی (عقل و شهوت). اگر عقل او بر شهوتش (هوی و هوسش) غالب شود، مقام و منزلتش از فرشتگان هم بهتر و برتر می شود. و اگر شهوتش بر علقش غلبه حاصل نماید، مقام و منزلتش از حیوان هم بدتر می گردد.»

انسان از جهت معنوی یگانه مخلوقی است که از جنبه مادی و معنوی و جسمانی و روحانی تشکیل یافته است و در لایه لای تضادها و مشکلات می تواند رشد و پرورش یابد. انسان مخلوقی است که استعداد تکامل و پیشروی بی حد و مرزی در نهاد آن نهفته است .

ناگفته نباید گذاشت که این توانمندی را پروردگار با عظمت ما در نهاد همه انسان ها قرار داده است. اگر از این توانمندی استفاده سالم ببرد بر پیشرفت و ترقی دست می یابد و اگر از آن استفاده نبرد به سقوط مواجه می گردد و مسؤولیت آن را خود انسان دارد.

یکی از علماء می گوید:

جسم انسان دارای چنان استحکامات و ظرافت های فوق العاده است که در مقابل هر نوع حوادث استقامت و پایداری می نماید. در مقابل بی غذایی، بی خوابی، خستگی، رنج و تکالیف گوناگون و سایر زحمات دنیوی ... تحمل عجیب و غریبی از خود نشان می دهد. انسان با این قدرت و توانمندی جسمی و فکری خارق العاده اش توانسته است، این همه تمدن ها و صنایع و تکنیک ها را به وجود بیاورد و بدین ترتیب برتری خویش را بر همه جانداران به اثبات برساند.

۱- روح الهی :

انسان بعد از اینکه پروردگار آنرا از گل خلق نمود ، از «روح» عظیمی در او دمید و آن را به خود منسوب ساخت و آنرا «روح خدا» نامید . «ونفخت فیہ من روحی» (و از روح خود در آن دمیدم) .

انسان با برخورداری از روح یا نفخه الهی، قدرت عملی نامحدود و نیز قدرت تربیت پذیری نامحدود دارد این نیرو و قدرت به حد و منزله ای می رسد تا جائی که می تواند اسماء ، صفات الهی را در خود ایجاد، مستقر و نیرومند سازد و بدین ترتیب کمال و تقرب به الله را یکی پس از دیگری طی کند و آئینه و مظهر کامل صفات خداوند شود. و این همان مقام خلیفه الهی است که انسان برای وصول به آن خلق شده است.

خداوند (ج) در سوره ص آیات ۷۱ و ۷۲) می فرماید :

(انزال ربك للملائكة اِنى خالق بشرا من طين فاذوبته ونفخت فيه من روحى فقعوا له ساجدين) (وهنگام که خداوند به فرشتگان گفت که من بشر را از گل می افرینم ، پس آنگاه که او را به خلقت کامل بیارستم و از روح خود در او دمیدم به او سجده کنید .)

بعد مادی انسان منشاء طبیعت و تمایلات حیوانی او است. و بعد الهی او منشاء فطرت و تمایلات فوق انسانی اوست. همین بعد فطری است که به انسان مقام می دهد و همین بعد است که حتی فرشتگان به خاطر آن مأمور به سجده بر انسان می شوند .

پروردگار عالمیان بعد از این که از دمیدن روح یادآور می گردد خطاب به ملائکه نموده میفرماید: (فقعوا له ساجدين) یعنی (همگی برایش سجده کنید) خطاب عام است و شامل حال تمام ملائکه بدون استثناء به منظور سجده به انسان است، و ابلیس که در بین ملائکه بود به سجده به آدم اباى می ورزد و خداوند پاک از ابلیس در باره علت عدم سجده به آدم چنین سؤال می نماید: (قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي) (ای ابلیس چه چیزی شما را منع کرد از این که به چیزی که با دستهای خود آن را افریدم از کردن سجده ابا ء و رزیدی) (سوره ص آیه ۷۵) توجه نمائید:

در آیت مبارکه خداوند پاک در پرسش از شیطان کلمه با (دستان خود آنرا خلق کردم) استعمال می نماید که این امتیاز بزرگی است که اشرف بودن انسان را نسبت به همه مخلوقات نشان می دهد.

انسان آن مخلوق با عظمتی است که پروردگار ما بار امانت الهی را به همین انسان سپرده می فرماید: (إنا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الانسان إنه كان ظلوما جهولا) ما امانت را به آسمانها و زمین و کوه ها عرضه داشتیم، آن ها از حمل آن ابا ء کردند و از آن هراس داشتند؛ اما انسان، آن را به دوش گرفت ! او بسیار ظالم و جاهل بود (قدر این مقام را نشناخت و به خود ظلم کرد)

انسان آن مخلوق با عظمتی است که مقام خلیفه الهی به همین انسان که اشرف المخلوقات است سپرده شده است. طوریکه الله می فرماید:

(وإنزال ربك للملائكة اِنى جاعل فى الارض خليفة) (وهنگامی که پروردگار تو به فرشتگان گفت: من در روی زمین، جانشین و حاکمی قرار خواهم داد .

انسان آن مخلوق با عظمتی است که پروردگار ما خود معلم ابو البشر بوده و (علم آدم الاسما كلها) و همه اسما (علم اسرار آفرینش و نام گذاری موجودات) را همه و همه به آدم آموخت .

پس با تأیید قرآن و احادیث نبوی که انسان اشرف مخلوقات الهی در روی زمین است. انسان باید مقام خویش را بشناسد و به هدفی که خلق گردیده است رسالت خویش را به جا بیارد .

پایان

نام مقاله : انسان اشرف ترین مخلوقات الهی

تتبع و نگارش : امین الدین « سعیدی- سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیکی افغان
ومسؤول مرکز فرهنگي د حق لاره- جرمني